

fællesskab, indtil vi så, hvad der kom ud af, at hovedstaden var med i kommunalreformen. Og jeg skal sige her, at de to kommuner kommer ikke i klemme økonomisk her i 1995. De penge, man fra statens side ville give til de to kommuner, den 1 mia. kr., der er bevilget til 1995, er allerede blevet bevilget og givet de to kommuner uafhængig af, om man opretter et Hovedstadens Sygehusfællesskab eller ej.

Karen Højte Jensen (KF):

Gennem meget, meget lang tid har vi politikere og befolkningen gennem både de skrevne og de elektroniske medier og i øvrigt også gennem kontakt med personalet i vores sygehusvæsen fået præsenteret et sygehusvæsen med adskillige mangler, et sygehusvæsen, som ikke lever op til de forventninger, en befolkning i et moderne samfund med rette har.

Hermed ønsker jeg ikke at sige, at vi har et sygehusvæsen, som overhovedet ikke fungerer. Heldigvis er det da sådan, at de fleste patienter trods alt er tilfredse med den behandling, de får på sygehusene.

Det mest påtrængende problem er naturligvis de helt uacceptabelt lange ventetider til en række operationer og behandling, ligesom kvaliteten i såvel behandlingen som plejen må højnes.

På sigt oplever vi en endnu større udfordring for behandlingssystemet, idet vi får et tiltagende antal meget gamle i Danmark, et stigende antal patienter med livsstilssygdomme med behov for behandling, ligesom nye undersøgelses- og behandlingsmuligheder skaber øget behov.

Politikerne, som alt andet lige har hovedansvaret, kan hverken sidde den løbende kritik eller de fremtidige udfordringer overhørig. Og det vil den konservative folketingsgruppe heller ikke gøre.

Vi er parat til at gå nye veje. Vi ønsker at være med til at tage initiativer, der kan forbedre sygehusvæsenet til gavn for patienterne, men selvfølgelig også et sygehusvæsen, hvor de ansatte føler, at opgaverne løses på en tilfredsstillende måde. Vi ønsker at sikre, at de ressourcer, som allerede i dag er til rådighed, udnyttes optimalt, ligesom vi har en række krav, der skal imødekommes, når der er tale om at tilføre flere ressourcer. Vi står ikke for det synspunkt, at blot flere penge løser problemerne.

Regeringens forslag om oprettelse af Hovedstadens Sygehusfællesskab ser den konservative folketingsgruppe som regeringens klare erkendelse af, at Københavns Kommunes socialde-

mokratiske styre ikke har evnet at drive sit hospitalsvæsen på en rationel måde og bestemt heller ikke på en måde, som har levet op til borgernes, patienternes, berettigede forventninger.

Forslaget, som det ligger nu, bygger på en aftale om oprettelse af HS, en aftale, som blev indgået i forbindelse med kommuneforhandlingerne i juni måned.

Den konservative gruppe mener, der er behov for at gå nye veje. Vi mener, det er vigtigt at sikre en bedre udnyttelse af den samlede kapacitet i det område, der her er tale om, ligesom i andre dele af landet, og vi ønsker på den måde at øge effektiviteten og kvaliteten til fordel for patienterne. Vi mener, at det nu er rigtigt at bryde med den nuværende struktur både de ansvarlige politiske organer imellem, de enkelte sygehuse imellem og internt på de enkelte sygehuse.

Der må sikres en langt bedre koordinering af opgaverne i området til gavn for patienterne, og det mener vi kan ske med forslaget.

Men vi spørger os selv, hvorfor Københavns Amt ikke er med – det er efter vores opfattelse en alvorlig mangel ved forslaget. Det ville have været naturligt, at Københavns Amt, som jo netop ligger tæt på det område, der i øvrigt er tale om, var med.

Og jeg vil gerne spørge: Er det sådan, at Københavns Amt i en tidligere fase i forbindelse med kommuneforhandlingerne i maj-juni har haft tilbudet, og i bekræftende fald, er det så amtsborgmesteren, der egenhændigt har sagt fra? Det interesserer os faktisk vældig meget. Vi ønsker, at Københavns Amt skal sikres mulighed for at kunne indtræde i dette HS.

Nogle anfægter bestyrelsens sammensætning og kompetence, som det er foreslået i forslaget, blandt andet på grund af det indirekte valg. Ja, jeg kan såmænd også have en vis reservation i forhold til denne model, men ser jeg ud over landet, er det jo sådan, at det er en model, der er ganske udbredt såvel i primær- som i amtskommunale sammenhænge, og hverken Københavns Kommune eller Frederiksberg Kommune, som er to væsentlige aktører her, anfægter modellen.

Der skal være instruktionsbeføjelser fra de to kommunalbestyrelser og fra sundhedsministerens side. Det forstår vi godt, men vi ønsker, at der alt andet lige ikke lægges for stærke bånd på bestyrelsens beføjelser.

Må jeg sige om selve sammensætningen af bestyrelsen, hvad angår de ministerudpegede